

EL PODER DELS MORTS

Les coses van començar a ocórrer feia dues setmanes. La mare trobava alguna roba de color mesclada en la blanca dintre de la rentadora. S'havien mesclat els colors. El pare perdia les claus del cotxe, no estaven on era el seu lloc i mentre les buscava perdia el temps i arribava tard a la feina.

La seua germana petita de sobte deia que li queien tots els contes de la prestatgeria de la habitació. I a ell mateix li passaven coses. Les esportives tenien els cordons lligats entre si quan es despertava de mati. A un o altre membre de la família li succeïen coses estranyes. Quasi sempre el culpaven a ell de tot açó, perquè era un poc trasto, però ell sabia que no era.

Estava preocupat, no volia que els pares el bonegaren sense tenir la culpa. Pensant pensant, va arribar a la conclusió de que tot allò passava des que havia mort la seua avia. Podia ser que tinguera alguna cosa a veure? No, els morts ja no estan ací, no poden fer res. O tal volta sí?

Sense pensar-ho es va arrimar al racó del saló, on hi havia un gran retrat de la seua avia. No pot ser! Juraria que abans la cara de la iaia era seria, i ara tenia un somriure d'orella a orella! Es va quedar mirant-la i de sobte, la iaia li va fer l'ullet...

Marauder
3ESO A